

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 02 października 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

przeciwko (...) (...) **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce jawnej z siedzibą w Ż.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki jawnej z siedzibą w Ż. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 8 045,95 złotych (osiem tysięcy czterdzieści pięć złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 3 932,96 złotych za okres od dnia 15 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty,
- 3 946,04 złotych za okres od dnia 31 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki jawnej z siedzibą w Ż. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 2 117 złotych (dwa tysiące sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 822/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 kwietnia 2018 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki jawnej z siedzibą w Ż. kwoty 8 045,95 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 3 932,96 złotych za okres od dnia 15 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty i 3 946,04 złotych za okres od dnia 31 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 17 marca 2017 roku strony zawarły umowę o świadczenie usług pralniczych. Powód wykonał zleconą usługę zgodnie z umową i z tego tytułu zostały wystawione przez powoda faktury dołączone do pozwu, przy czym pozwany uregulował należność jedynie w zakresie kwoty 368,50 złotych. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się również kwota 166,50 złotych tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności stanowiąca

równowartość kwoty 40 euro, o jakiej mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 roku, poz. 118).

Nakazem zapłaty z dnia 21 czerwca 2019 roku wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI GNc 3000/18 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) (...). spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka jawna z siedzibą w Ż. domagał się oddalenia powództwa w całości podnosząc zarzut nieistnienia zobowiązania pozwanego wobec powoda i wskazując, że umowa nie była należycie wykonywana i nie została zwrócona cała pościel hotelowa. W związku z tym pozwany wystawił powodowi notę obciążeniową z tytułu nierozliczenia pościeli hotelowej, wskutek czego wierzytelność powoda przestała istnieć.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (wykonawca) i (...) (...). spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka jawna z siedzibą w Ż. (zleceniodawca) zawarli w dniu 17 marca 2017 roku umowę o świadczenie usług pralniczych.

Zgodnie z § 4 pkt 3 umowy w przypadku zniszczenia, uszkodzenia lub utraty z winy wykonawcy rzeczy oddanych do prania będących własnością zleceniodawcy, wykonawca zwróci zleceniodawcy zwykłą wartość rzeczy.

umowa – k. 6-9 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. świadczył usługi prania białej bielizny, poduszek i kołder należących do (...) (...). spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki jawnej z siedzibą w Ż. m. in. w miesiącu maju 2017 roku i z tego tytułu wystawił (...) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce jawnej z siedzibą w Ż. fakturę numer (...) na kwotę 3 932,96 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 14 czerwca 2017 roku.

(...) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka jawna z siedzibą w Ż. nie miał uwag do wykonanych w tym miesiącu usług.

faktura – k. 10 akt

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. świadczył usługi prania białej bielizny należących do (...) (...). spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki jawnej z siedzibą w Ż. m. in. w miesiącu sierpniu 2017 roku i z tego tytułu wystawił (...) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce jawnej z siedzibą w Ż. fakturę numer (...) na kwotę 5 115,45 złotych brutto, z terminem płatności do dnia 14 września 2017 roku.

(...) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka jawna z siedzibą w Ż. złożył reklamację co do ilości asortymentu podlegającego praniu, wskutek czego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wystawił fakturę korygującą numer (...) do faktury numer (...) zmniejszając należność do zapłaty o kwotę 800,91 złotych.

faktura – k. 12 akt, faktura korygująca – k. 11 akt, zeznania prezesa zarządu wspólnika pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. R. S. – protokół rozprawy z dnia 02 października 2019 roku – k. 83-84 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:00:20-00:21:55)

W związku ze zmianą zakresu działalności (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., który zdecydował się świadczyć od października 2017 roku usługi pralnicze jedynie podmiotom sektora medycznego, strony zdecydowały się zakończyć współpracę i dokonać końcowego rozliczenia.

Okazało się wówczas, że część asortymentu przekazanego do prania nie została zwrócona (...) (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce jawnej z siedzibą w Ż., co dotyczyło: kompletu dziecięcego do łóżeczka, narzuty czerwonej, 10 sztuk poszewek ozdobnych, 3 sztuk mat ochronnych o wymiarach 160 cm x 200 cm, 9 sztuk ręczników hotelowych

o wymiarach 70 cm x 140 cm, 7 sztuk ręczników hotelowych o wymiarach 50 cm x 100 cm, 11 sztuk poszwy, 27 sztuk haftu pościelowego, 10 sztuk prześcieradeł i chodnika łazienkowego czerwonego.

R. S. w imieniu (...) (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki jawnej z siedzibą w Ż. wysłał mailowo powyższe zestawienie wraz z wyceną poszczególnych utraconych rzeczy na kwotę 7 876 złotych brutto (uwzględniając również personalizację pościeli w kwocie 400 złotych netto i koszty logistyczne zaopatrzenia w kwocie 1 280,67 złotych netto) wykonawcy (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagając się jego rozliczenia z zaległymi fakturami.

W odpowiedzi na powyższe A. P. z działu rozliczeń w imieniu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. oświadczyła, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. zgadza się na dokonanie kompensaty w kwocie 2 987,42 złotych prosząc o wystawienie noty obciążeniowej na tę kwotę i uregulowanie pozostałej części należności oraz wskazała, że dokonana w powyższym zestawieniu wycena jest zawyżona i niezgodna z cenami zakupionego przez zamawiającego asortymentu.

zeznania prezesa zarządu wspólnika pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. R. S. – protokół rozprawy z dnia 02 października 2019 roku – k. 83-84 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:00:20-00:21:55), wydruk korespondencji mailowej – k. 41-47 akt

W dniu 13 marca 2018 roku (...) (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka jawna z siedzibą w Ż. wystawił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. notę obciążeniową numer (...) na kwotę 7 879 złotych wzywając do jej zapłaty w terminie 7 dni oraz złożył oświadczenie o kompensacie tej należności z należnościami wynikającymi z faktur numer (...). Powyższe oświadczenie zostało wysłane mailowo (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

zeznania prezesa zarządu wspólnika pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. R. S. – protokół rozprawy z dnia 02 października 2019 roku – k. 83-84 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:00:20-00:21:55), wydruk korespondencji mailowej – k. 41-47 akt, nota obciążeniowa – k. 39 akt, oświadczenie o kompensacie – k. 40 akt

(...)(...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka jawna z siedzibą w Ż. na poczet faktur numer (...) uiszczył kwotę 368,50 złotych.

niesporne

Pismem z datą w nagłówku „dnia 06 grudnia 2018 roku” (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wezwał (...) (...)spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę jawną z siedzibą w Ż. do zapłaty należności stwierdzonych m. in. fakturami numer (...), jednakże bezskutecznie.

wezwanie do zapłaty wraz dowodem nadania – k. 13-15 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów i wydruków korespondencji mailowej przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one także kwestionowane w zakresie mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się również na zeznaniach prezesa zarządu wspólnika pozwanego ((...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.) R. S. uznając je za wiarygodne w całości i opierając się na nich w szczególności przy ustalaniu zasad, jakie obowiązywały strony w toku współpracy, w tym odnośnie składania reklamacji i sposobu porozumiewania się stron (poprzez wymianę korespondencji mailowej), a także odnośnie podjętej próby końcowego rozliczenia się stron z uwagi na fakt niezwrócenia części asortymentu i złożenia

przez pozwanego oświadczenia o potrąceniu wierzytelności obejmującej ich wartość z należnościami powoda. W tym miejscu zasygnalizować jedynie należy, że oświadczenie o kompensacie złożone przez pozwanego dotyczyło wierzytelności powoda wynikających z faktur numer (...), podczas gdy powód niniejszym procesem domagał się zasądzenia należności stwierdzonych fakturami numer (...), a zatem zarzut wygaśnięcia zobowiązania wobec powoda wskutek złożonego przez pozwanego przed procesem oświadczenia o potrąceniu Sąd rozpatrywać mógł jedynie w odniesieniu do wierzytelności wynikającej z faktury numer (...).

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 02 października 2019 roku Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka I. S., albowiem pozwany mimo zobowiązania Sądu nie wskazał adresu świadka oraz pominął dowód z zeznań powoda, albowiem osoby uprawnione do jego reprezentowania – mimo prawidłowego wezwania – nie stawiły się na rozprawę i nie usprawiedliwiły w żaden sposób swojej nieobecności.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) (...). spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki jawnej z siedzibą w Ż. kwoty 8 045,95 złotych wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 3 932,96 złotych za okres od dnia 15 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty i 3 946,04 złotych za okres od dnia 31 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem wynagrodzenia za wykonane na rzecz pozwanego usługi prania oraz tytułem rekompensaty za koszty odzyskiwania należności stanowiącej równowartość kwoty 40 euro, o jakiej mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 roku, poz. 118) – w zakresie kwoty 166,50 złotych.

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu pozwany (...) (...). spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka jawna z siedzibą w Ż. domagał się oddalenia powództwa w całości podnosząc zarzut nieistnienia zobowiązania wobec powoda i wskazując, że nie została zwrócona cała pościel hotelowa, w związku z czym pozwany wystawił powodowi notę obciążeniową z tytułu nierozliczenia pościeli hotelowej, wskutek czego wierzytelność powoda przestała istnieć.

Powyższe uznać należało zatem za podniesienie przez pozwanego zarzutu wygaśnięcia zobowiązania powoda wskutek złożonego przez pozwanego przed procesem oświadczenia o potrąceniu z wierzytelnością dochodzoną pozvem wierzytelności pozwanego z tytułu zapłaty wartości utraconego asortymentu.

Stosownie do treści art. 505⁴ k.p.c. w postępowaniu uproszczonym powództwo wzajemne oraz zarzut potrącenia są dopuszczalne, jeżeli roszczenia nadają się do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym.

Zgodnie z treścią art. 498 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. Wskutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Jak wynika natomiast z treści przepisu art. 499 k.c. potrącenia dokonuje się poprzez oświadczenie złożone drugiej stronie.

Jak wynika z powyższego przepisu, aby nastąpił skutek umorzenia wzajemnych wierzytelności, każdej ze stron muszą przysługiwać wymagalne wierzytelności. Pokreślić przy tym należy, że zarzut potrącenia jest oświadczeniem wymaganym w świetle art. 499 k.c. składanym powodowi w celu umorzenia się wzajemnych wierzytelności i zarazem żądaniem skierowanym do Sądu, aby uznając jego skuteczność, uwzględnił to umorzenie wierzytelności powoda i w takim zakresie oddalił jego powództwo. Dla osiągnięcia skutku pozwany powinien zatem zindywidualizować swoją wierzytelność oraz skonkretyzować jej zakres przedstawiony do potrącenia z wierzytelnością powoda, wskazując przesłanki jej powstania, wymagalności i wysokości oraz dowody w celu ich wykazania, stosownie do rozkładu ciężaru dowodu wyrażonego w art. 6 k.c.

Skoro bowiem pozwany zgłosił zarzut potrącenia (a dokładniej – zarzut wygaśnięcia zobowiązania wskutek dokonanego potrącenia) przedstawiając do potrącenia z dochodzonym roszczeniem swoją wierzytelność w kwocie 7 879 złotych, to zgodnie z treścią art. 6 k.c. powinien wykazać istnienie i wysokość tej wierzytelności. Jak podkreślił Sąd Apelacyjny w Katowicach w uzasadnieniu wyroku z dnia 08 sierpnia 2005 roku (sygn. akt I ACa 1053/05) zarzut potrącenia jest w istocie formą dochodzenia roszczenia, zrównaną w skutkach z powództwem. Mają zatem do niego zastosowanie wymagania stawiane wobec pozwu w zakresie określenia żądania, przytoczenia okoliczności faktycznych oraz wskazania dowodów na ich poparcie, a w szczególności dokładne określenie wierzytelności, jej wysokości, a wreszcie wykazania jej istnienia. Samo oświadczenie o potrąceniu nie jest jeszcze bowiem dowodem na istnienie przesłanek potrącenia ustawowego z art. 498 k.c., ani nie stanowi samo w sobie źródła kreacji wierzytelności, która powinna znaleźć odzwierciedlenie w treści zaoferowanych dowodów.

Z przeprowadzonych w sprawie dowodów (w tym zeznań prezesa zarządu wspólnika pozwanego oraz wydruków korespondencji mailowej) wynikało jednoznacznie, że w ramach końcowego rozliczenia się stron pozwany nie kwestionował ostatecznie należności powoda wynikających z faktur numer (...) na kwotę 3 932,96 złotych brutto oraz numer (...) na kwotę 4 314,54 złotych brutto (po dokonanej korekcie uwzględniającej reklamację ilościową pozwanego), podnosił natomiast, że część asortymentu przyjęta do prania nie została przez powoda zwrócona. Pozwany przesłał powodowi zestawienie wskazujące na rodzaj i ilość asortymentu utraconego przez powoda, których to okoliczności w powyższym zakresie – również i w toku postępowania sądowego – powód nie kwestionował. Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że w odpowiedzi na powyższe zestawienie przesłane powodowi A. P. z działu rozliczeń w imieniu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. oświadczyła, że powód zgadza się na dokonanie kompensaty w kwocie 2 987,42 złotych brutto prosząc o wystawienie noty obciążeniowej na tę kwotę i uregulowanie pozostałej części należności oraz wskazała, że dokonana w powyższym zestawieniu wycena pozwanego jest zawyżona i niezgodna z cenami zakupionego przez zamawiającego asortymentu. Powyższe w ocenie Sądu stanowiło tzw. uznanie niewłaściwe. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Gdańsku w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 października 2017 roku (sygn. akt V ACa 627/16) uznanie roszczenia może być dokonane w dwóch formach: jako uznanie właściwe oraz uznanie niewłaściwe. Pierwsze stanowi nieuregulowaną odrębną umowę ustalającą co do zasady i zakresu istnienie albo nieistnienie jakiegoś stosunku prawnego, drugie zaś określone jako przyznanie przez dłużnika wobec wierzyciela istnienia długu stanowi zewnętrzne wyrażenie przeświadczenia o istnieniu roszczenia (podobnie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 04 lutego 2005 roku, sygn. akt I CK 580/04, z dnia 19 marca 1997 roku, sygn. akt II CKN 46/97, czy w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 30 grudnia 1964 roku, sygn. akt III PO 35/64). Jednocześnie nie było wątpliwości, że pozwanemu przysługiwało co do zasady roszczenie o odszkodowanie za utracony asortyment, zgodnie bowiem z § 4 pkt 3 łączącej strony umowy w przypadku zniszczenia, uszkodzenia lub utraty z winy wykonawcy rzeczy oddanych do prania będących własnością zleceniodawcy, wykonawca zwróci zleceniodawcy zwykłą wartość rzeczy.

Sąd miał przy tym na uwadze, że pozwany dokonał wyceny wartości utraconego asortymentu na kwotę 7 876 złotych brutto, którą to wartość powód kwestionował już przed procesem, a jednocześnie dokonał uznania przedmiotowego roszczenia pozwanego w kwocie 2 987,42 złotych brutto. W tej sytuacji zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu wyrażonym w art. 6 k.c. to na pozwanym spoczywał ciężar wykazania wartości tego asortymentu ponad kwotę uznaną przez samego powoda. Tymczasem pozwany zaniechał jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej w wykazaniu, jaka była zwykła wartość rzeczy utraconych przez powoda, a w szczególności, że przekraczała ona kwotę uznaną przez powoda, a także że przysługują mu dodatkowe należności w postaci „personalizacji pościeli i koszty logistyczne zaopatrzenia” we wskazanych przez pozwanego kwotach.

Z tych względów uznać należało, że pozwany zdołał wykazać jedynie, że z tytułu odszkodowania za utracony przez powoda w czasie wykonywania przez niego usług prania, a należący do pozwanego asortyment przysługuje pozwanemu względem powoda wierzytelność w kwocie 2 987,42 złotych brutto (w tej wysokości uznał ją bowiem powód).

Aby jednakże mogło dojść do umorzenia wierzytelności konieczne było nie tylko złożenie oświadczenia o potrąceniu, ale również i zaistnienie pozostałych przesłanek, w tym przesłanki wymagalności roszczenia pozwanego.

Wymagalność następuje zgodnie z treścią art. 455 k.c. wraz z nadejściem terminu spełnienia świadczenia. Jeżeli termin ten nie został określony w ustawie, czynności prawnej, orzeczeniu właściwego organu ani nie wynika z właściwości zobowiązania, wymagalność następuje wraz z wezwaniem dłużnika przez wierzyciela do spełnienia świadczenia niezwłocznie lub we wskazanym okresie.

Jak wynikało z noty obciążeniowej numer (...)wystawionej przez pozwanego w dniu 13 marca 2018 roku pozwany wyznaczył powodowi termin do zapłaty kwoty 7 879 złotych w ciągu 7 dni i wezwanie to skierowano do powoda drogą mailową tego samego dnia, co oznacza, że wyznaczony powodowi termin do zapłaty upłynął z dniem 20 marca 2017 roku i z tym dniem roszczenie pozwanego stało się wymagalne. Jednocześnie jak wynika z wydruku korespondencji mailowej oświadczenie pozwanego o potrąceniu wzajemnych wierzytelności zostało wysłane mailowo do powoda także w dniu 13 marca 2018 roku, a zatem w sytuacji gdy wierzytelność pozwanego nie była jeszcze wymagalna (nie upłynął termin zapłaty), co przesądza o tym, że oświadczenie o potrąceniu nie było skuteczne. Jak bowiem wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 października 2005 roku w sprawie o sygn. akt III CK 90/05 dla skutecznego potrącenia konieczne jest, aby wymagalna była co najmniej wierzytelność przysługująca osobie, która dokonuje potrącenia. Tymczasem pozwany w niniejszej sprawie złożył oświadczenie przedwcześnie, przed upływem terminu wyznaczonego powodowi na zapłatę, a więc zanim jego (pozwanego) wierzytelność stała się wymagalna. Wskutek powyższego oświadczenie o potrąceniu (w tym w zakresie uznanej przez powoda kwoty) nie było skuteczne i nie spowodowało w żadnym zakresie umorzenia wierzytelności powoda, a zatem jego żądanie zasługiwało na uwzględnienie w całości, gdyż zasadność i wysokość roszczenia powoda nie była kwestionowana przez pozwanego za pomocą innych zarzutów.

Na marginesie jedynie wskazać należy, że nieskuteczność podniesionego przez pozwanego w niniejszej sprawie zarzutu wygaśnięcia zobowiązania powoda wskutek potrącenia nie pozbawia oczywiście strony pozwanej możliwości realizowania swoich roszczeń w innym postępowaniu, w szczególności nie stanowi przeszkody w dochodzeniu wierzytelności objętej zarzutem w odrębnym postępowaniu.

Zasadne było także roszczenie powoda w zakresie żądania kwoty 166,95 złotych stanowiącej równowartość kwoty 40 euro, o jakiej mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 roku, poz. 118). Taka rekompensata przysługuje bowiem wierzycielowi bez konieczności wykazania, że koszty te zostały poniesione i roszczenie o taką rekompensatę powstaje po upływie terminów zapłaty określonych w umowie lub ustalonych zgodnie z art. 7 ust. 3 i art. 8 ust. 4 tej ustawy, wystarczające jest zaś jedynie wykazanie wykonania usługi zgodnie z umową i brak zapłaty wynagrodzenia w wyznaczonym terminie.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności na podstawie art. 750 k.c. w zw. z art. 735 § 1 k.c. w zw. z art. 734 k.c. w zw. z art. 4, art. 7, art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 roku, poz. 118) w zw. z art. 498 k.c., art. 499 k.c. w zw. z art. 455 k.c. stosowanymi a contrario Sąd w punkcie pierwszym wyroku zasądził od pozwanego (...) (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki jawnej z siedzibą w Ż. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 8 045,95 złotych wraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 3 932,96 złotych za okres od dnia 15 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty i 3 946,04 złotych za okres od dnia 31 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c., zasądzając w punkcie drugim wyroku od pozwanego jako strony przegrywającej proces na rzecz powoda kwotę 2 117 złotych, w tym: kwotę 300 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu, kwotę 17 złotych tytułem zwrotu kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i kwotę 1 800 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, których wysokość Sąd ustalił w oparciu o przepisy § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015 roku, poz. 1800 ze zmianami).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

- (...)

- (...)

- (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 14 listopada 2019 roku